V. évfolyam. 6. szám

1949 február 4

Ludas Matyi

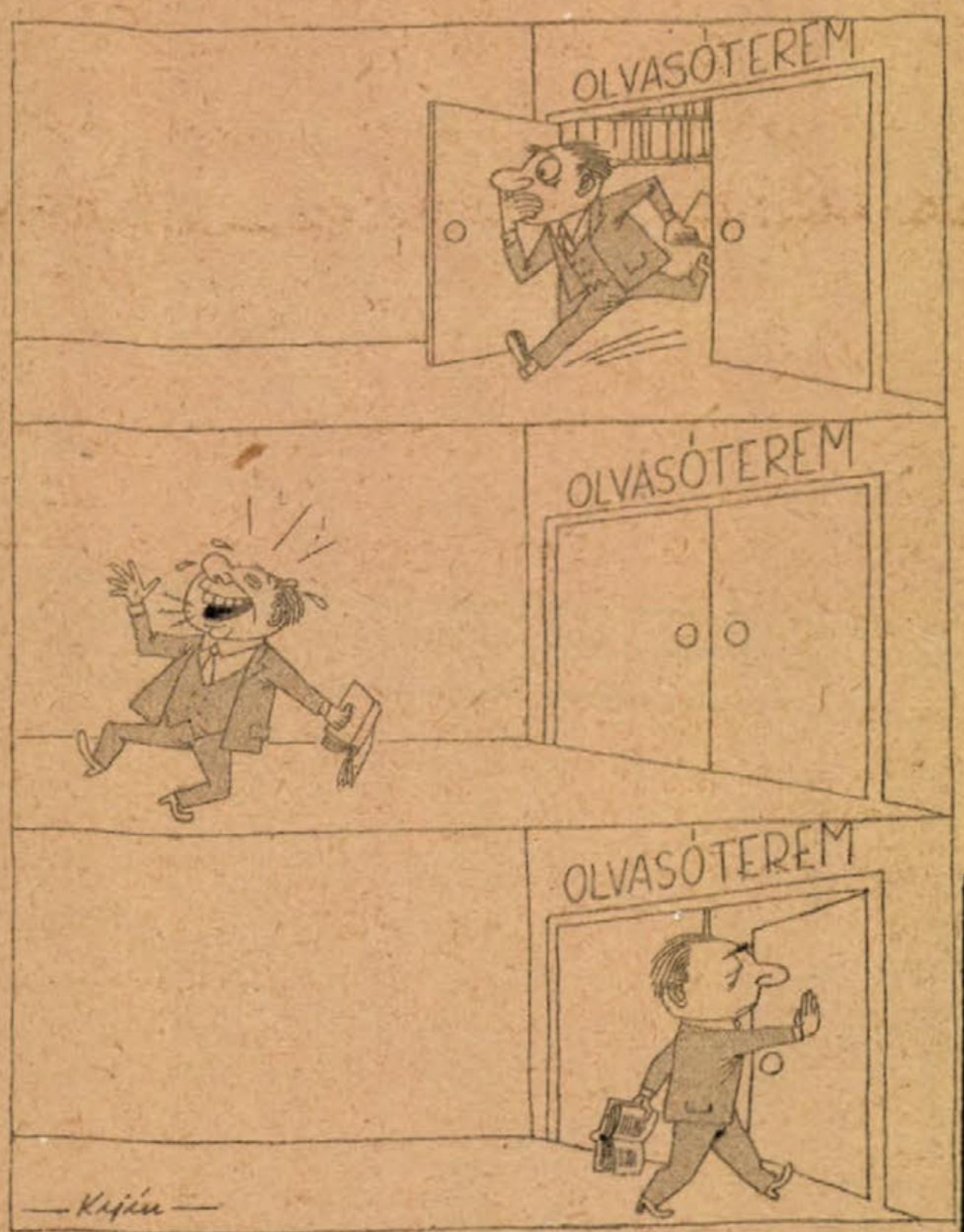

70 fillér

Indul a Magyar Függetlenségi Népfront

— Maga nem száll fel erre a vonatra, Barankovics úr?
— Nem. Én az esztergomi személlyel tartok.

Ha mulatságos a könyv

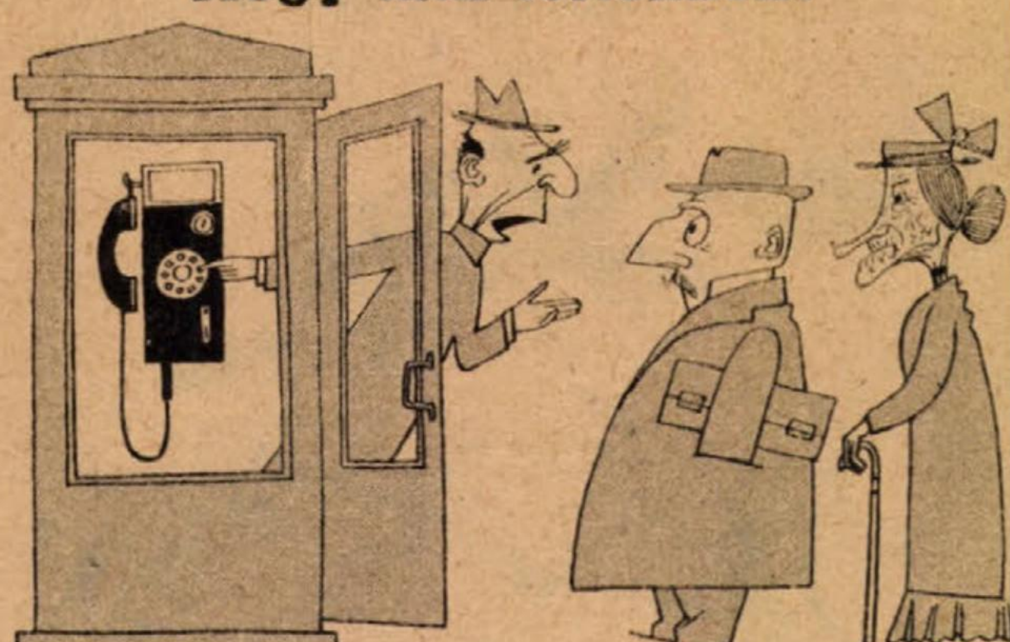
és az olvasóteremben nem szabad hangosan nevetni.

Nem tréfa a sárkányeregetés

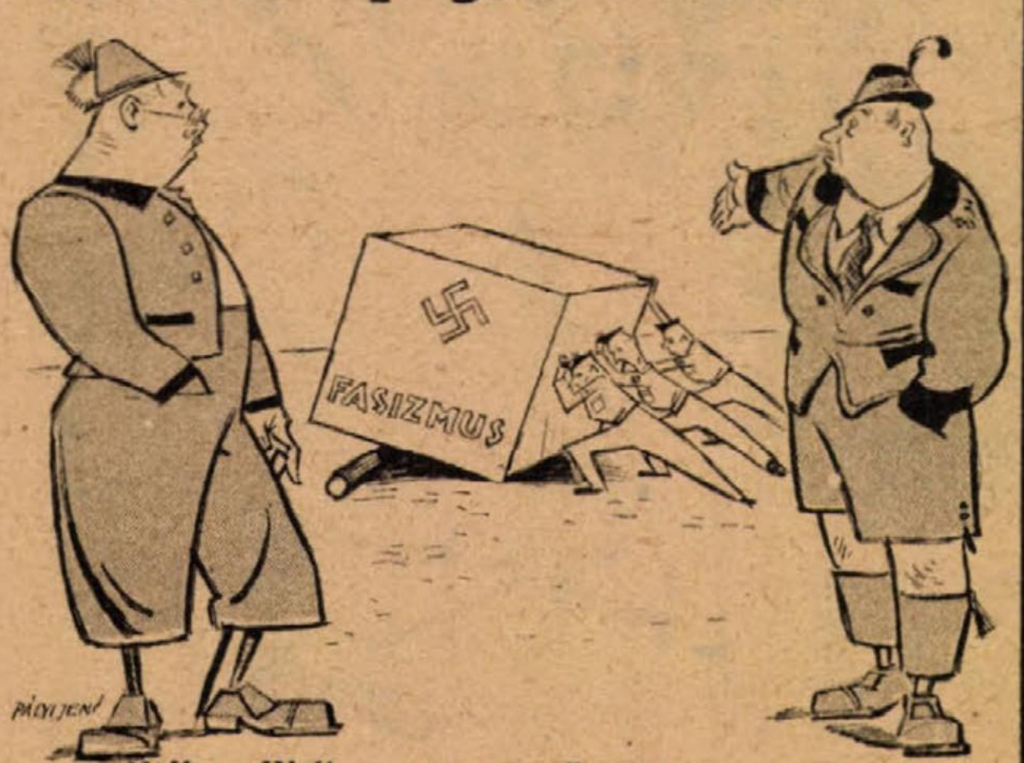
— Halló, Meteorológiai Intézet? Azt szeretném megtudni, milyenek ma délután a légköri viszonyok.

Hogy mik történnek!

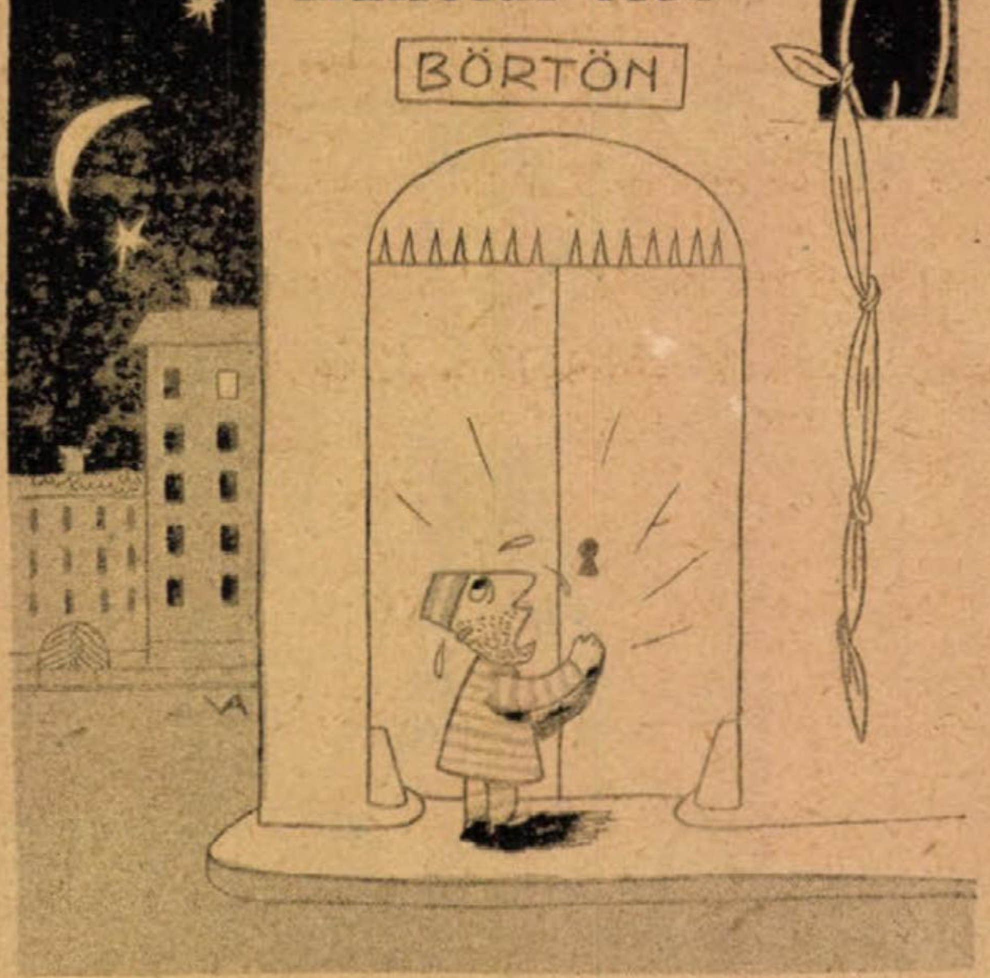
— Az istenért, végezzen már uram!
— Végeztem én már régen kérem, de nem tudok kijönni, mert az ujjam beleszorult a tárcsába.

Öröm a nyugati övezetben

— Hiába, Walter, nagyszerű fickók ezek az amerikaiak! Amit az a hülye Führer eltolt, ezek remekül visszatolják.

Külföldi vicc

A szökött rab: Engedjenek be, ott felejtettem a cigarettámat.

Levél egy megpofozott emberhez

Kedves uram!

Ábból az akalomból írom ezt a levelet, hogy önt tegnap délután négy órakor a Király-utca sarkán kétszer pofonütöttem. Ha talán még emlékszik a dologra, az úgy történt, hogy ön fel akart szállni a hatos villamosra, én le akartam szállni, ön azt mondta „hamarabb is eszébejuthatott volna", mire én azt mondtam: „fogja be a pofáját", erre ön azt mondta: „pofája van magának, meg a lónak", erre én önt kétszer pofonvágtam. Akkor én a dologhoz nem fűztem különösebb magyarázatot, hanem futni kezdtem a 10-es után, részben azért, hogy elérjem azt, részben pedig azért, hogy ön nekem a pofonokat vissza ne adja. Most, hogy már mindketten lehiggadtunk, megmondhatom önnek, hogy szívből utálok minden tettlegességet. Például valahányszor még eddig pofonvágtak, utána mindig megbántam, ezt bizonyítani tudom. Éppen ezért kérem, engedje meg, hogy ezúton szolgáljak magyarázattal.

Én a Rákóczi-út sarkán szálltam fel az utasoktól dagadozó hatosra. Már akkor egyetlen gondolatom volt csak, hogy én erről a kocsiról a Király-utca sarkán simán le tudjak szállni. Nem akarván mélyen bekerülni az utasok közé, előretessékeltem előbb egy őztekintetű fiatal leányt, majd egy biborcsókos öregasszonyt szatyorral. Bevallom, olyan álmaim is voltak, hogy a lépcsőre kerülök ezzel a trükkel s ez esetben minden gondom el lett volna vetve. De nem így történt, mert egy testes, bajuszos úriember megszólalt mögöttem: „Ne udvariaskodjunk itt, ez nem tánciskola. Maga hólyag." Lebírtam magam és felnyomultam a kocsira. Igyekezettel hozzátapadtam ahhoz a masszához, amely a hátsó perronon egy tagban helyet foglalt. A testes bajuszos azonban hátulról rámtehénkedett és „a kocsi belseje még egész üres" kiáltással a térdével begyömöszölt a hústömeg közé. Ez a mozgalom a bibircsókos asszonyt menthetetlenül átpréselte a kocsibavezető ajtón, ahol egy idősebb úr hóna alatt megbújt és onnan vetett rám könyörgő tekinteteket. Az őztekintetű leány egy darabig lebegett közöttünk, aztán mint egy szelid galamb, a vállamra ereszkedett. A testes bajuszos, sajnos, intézkedő típusú embernek bizonyult, aki nem áll meg a megkezdett úton, hanem mindjárt forradalmasítani akarja az egész közlekedést. Előbb a perronhoz ragaszkodó utasokról általában mondott véleményt, majd engem többízben maflának nevezve továbbnyomott, vad hullámzásba hozva az egész tömeget. Azt hiszem, mondanom sem kell, hogy a testes úriemberen báránybőrrel bélelt lengyelbunda volt, amely a testi terjedelmét megháromszorozta, úgyhogy, ha megfordult, a perron egész helyzetét gyökerestül felforgatta. Én azonban nem adtam meg magam, mert a királyutcai leszállás terve őrült fanatizmussal töltötte el szívemet. A testes ember lefricskázta vállamról az őztekintetű fiatal leányt és mindenáron be akart passzírozni a kocsi belsejébe. Nem hagytam magam. Egyik lábamat egy kövér nő mögött vetettem meg, másik lábam már régen le volt fixirozva, mert rajta állt egy mélabús arcú diák. Úgy festett a dolog, hogy ha minden erőmet megfeszítem, sikerül a Király-utcáig bennmaradnom a főáramlatban és ennek a sodrával simán lesepernek a kocsiról. De sajnos, nem így történt. A kalauz kinyitotta az ajtót, a bajuszos alak a zsebébe nyúlt vastag karjával, ettől a mozdulattól a kövér nő elvesztette egyensúlyát, belekapaszkodott a diákba, aki leesett a lábamról és én a bajuszos ellenállhatatlan nyomására bepréselődtem a sarokba.

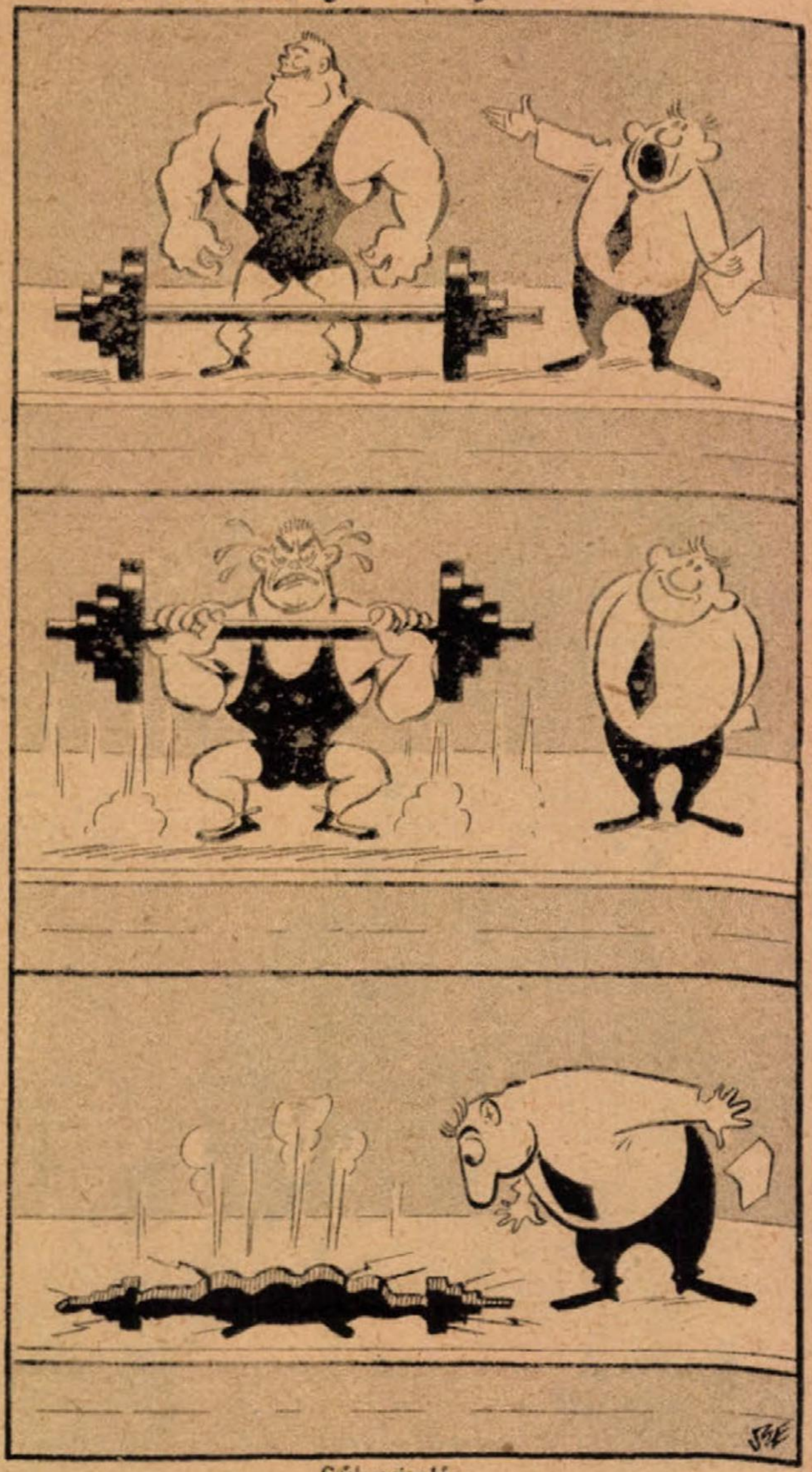
A többit bizonyára kitalálja. A Király-utcánál a testes intézte a leszállást. „Előbb a kocsiból" mondta és engem a hátával végleg rákent a perron hátsó falára. A lámpa közben váltott, a füttyös fütyült, az idegeim a pattanásig feszültek. Végre befejeződött a kocsibóljövők leszállása és akkor beállott az a bizonyos néhány másodpercnyi szünet, amíg a perron újrarendezése során a bajuszos félrelépett előlem és az ajtó felé rúgdalt. Ebben a szünetben lépett ön a kocsi lépcsőjére, szembetalálta magát velem és így szólt: „Hamarabb is eszébejuthatott volna." Erre én önt pofonütöttem, amit most már mélyen sajnálok.

Ha ön azonban azt gondolná, hogy itt bizonyos lélektani okok is játszottak közre, mert én önt, aki gyenge, hitvány kis emberke, a testes bajuszos helyett ütöttem pofon, nem tudok más tanácsot adni, minthogy szíveskedjék alkalmilag a pofonokat neki közvetlenül visszaadni. Amint mondtam, testes, bajuszos ember, lengyel kabátot hord és a hatos villamosokon szokott intézkedni.

Fogadja, kérem, megkülönböztetett nagyrabecsülésem kifejezését

Gádor Béla.

Veszélyes sportok

Súlyemelés.

Az örök ingadozó

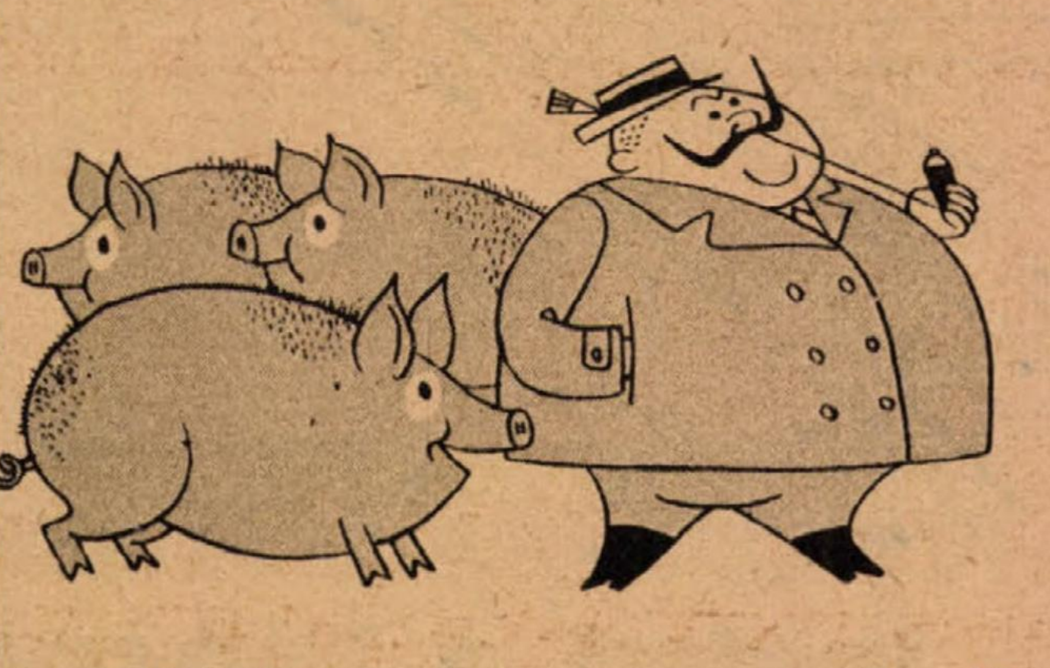
Kapitány: Utoljára kérdem, jön vagy nem jön?

Férjhezmenés után az asszony köteles uj nevét bejelenteni

— Kérem őrmester úr, eljöttem bejelenteni, hogy engem a férjem egy hét óta Nyuszinak hív.

Találós kérdés

Melyik kövér disznó az oka, hogy nincs Pesten elég zsír?

Mit szólsz hozzá kérlekalásan,

hogy megalakult a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa?

— Ez mit jelent kérlekalásan?

— Azt jelenti kérlekálásan, hogy például mindenféle fontos ipari nyersanyagokat kapunk.

— Nekem szimpatikusabb a Marshall-terv kérlekalásan.

— Miért kérlekalásan?

— Mert a Marshall-terv zsilettpengéket ad kérlekalásan és én otthon borotválkozom kérlekalásan és mindenféle ipari nyersanyagokkal én nem tudok borotválkozni kérlekalásan.

— Dehiszen borotvapengét kapsz a drogériákban dögivel kérlekalásan.

— Az nem ér semmit kérlekalásan.

— Miért kérlekalásan?

— Mert a drogisták nem kérik érte Magyarország függetlenségét cserébe kérlekalásan, mint Amerika.

— Hát te odaadnád Magyarország függetlenségét egy zsilettpengéért kérlekalásan?

— Miért ne kérlekalásan, azt mondják, hogy jóminőségű pengék. Meg aztán kegyelet dolga is ez kérlekalásan.

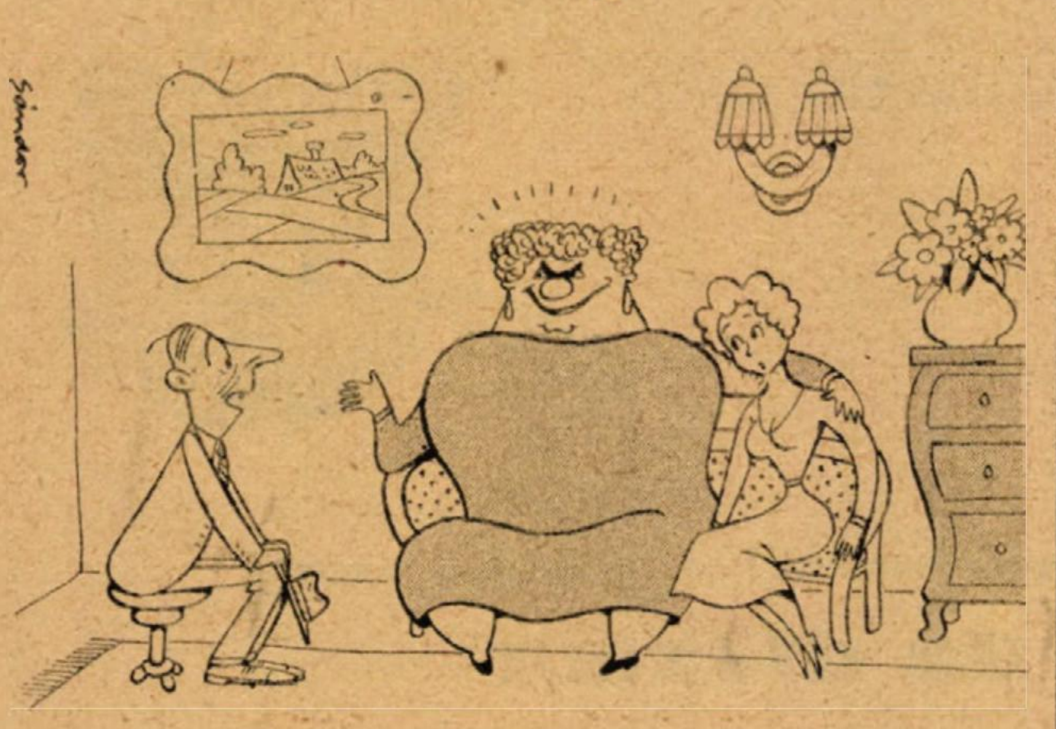
— Mennyiben kérlekalásan?

— Nagyatyám őkegyelmességére gondolok kérlekalásan, aki császári és királyi kamarás méltóztatott lenni kérlekalásan, amíg szélütést nem kegyeskedett kapni kérlekalásan.

— Dehát hogy jön nagyatyád őkegyelmessége ehhez az egészhez kérlekalásan?

— Arra gondolok kérlekalásan, hogy milyen fárasztó dolog lehet őexcellenciájának abban a szűk kriptában forgolódni kérlekalásan arra a gondolatra, hogy az unokája kénytelen egy független Magyarországon élni kérlekalásan . . .

Biztató jövő

— Hát nagyon örülök, hogy a vőm lesz, Oszkár, tudja, fiatalabb koromban én is pont olyan voltam, mint az én kis Évikém.

Példázat

arról, hogy mi a különbség a Marshall-terv ajánlása és a Marshall-terv között.

— Nem kell az a férfi, akit tegnap bemutatott — mondja Gugyerák Mancika a házasságközvetítőnek.

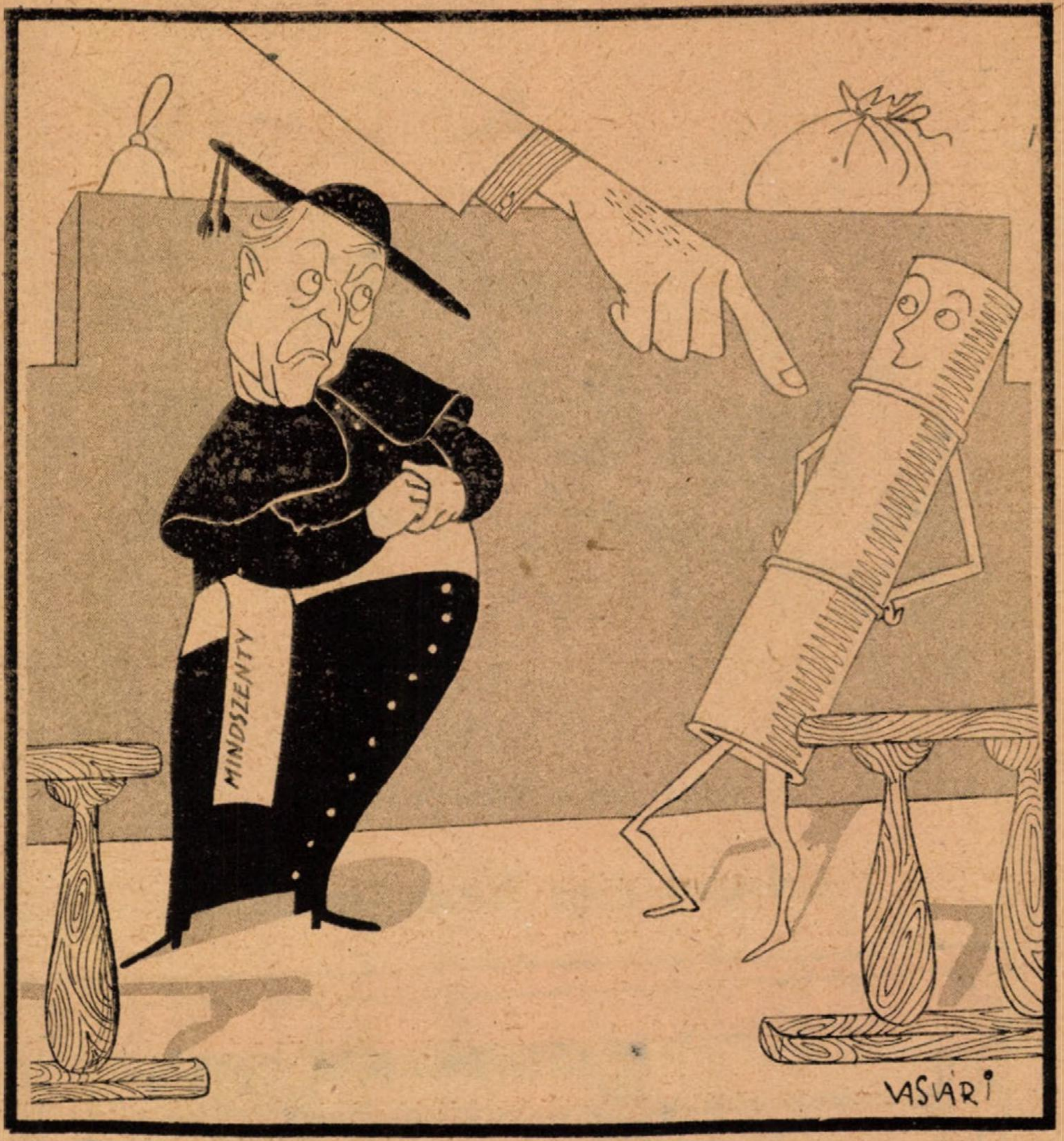
— És miért nem, kisasszony? — csodálkozik a házasságközvetítő.

— Mert maga azt mondta róla, hogy százötven centiméter magas.

— Na és?

— Na és kiderült, hogy nem százötven centiméter magas, hanem százötven centiméter alacsony.

Szembesítés

— Fémtok, mondja a szemébe!

Szíves meghívás

— Bevin: Az urak olyan egyedül ülnek itt, nem akarnak a mi asztalunknál szórakozni?

Tárgyilagosság

Egyik kiváló drámai színészünk öreg fejjel 21 éves fiatal leányt vett el feleségül. Az ifjú pár a nyár folyamán beutazta az országot és többek közt Mátraházára is ellátogatott. Az ottani nagyszálloda egyik igazgatója udvariasan fogadta a kiváló művészt.

— Gratulálok művész úr, — mondta többek között, — a leánya nagyon csinos! . . .

— A leányom?! — csattant fel drámai színészünk. — Nem veszi észre, hogy én túl öreg vagyok már ahhoz, hogy ilyen fiatal leányom lehessen?! . . . A feleségem!

Példázat

arról, hogy Amerikára vagy Angliára tartozik-e Palesztina ügye.

Egy fiatal nő gyerekkocsit tol az utcán. Egy öreg néni megbámulja:

— De gyönyörű gyerek! — lelkendezik. — Ki az apukája?

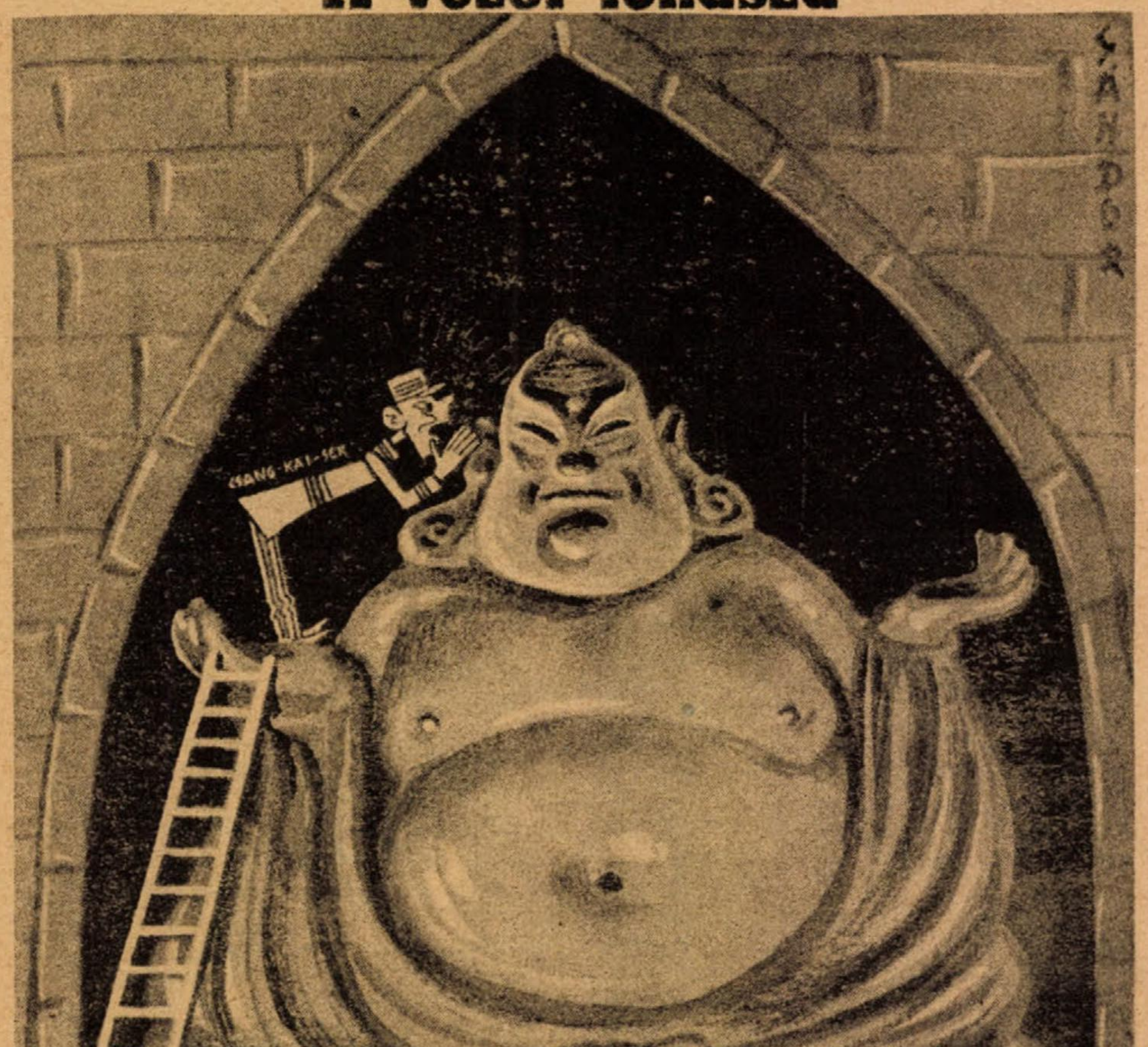
— Még nem tudjuk — von vállat a fiatal nő. — Jövő héten lesz a tárgyalás.

A kőszivű hölgy

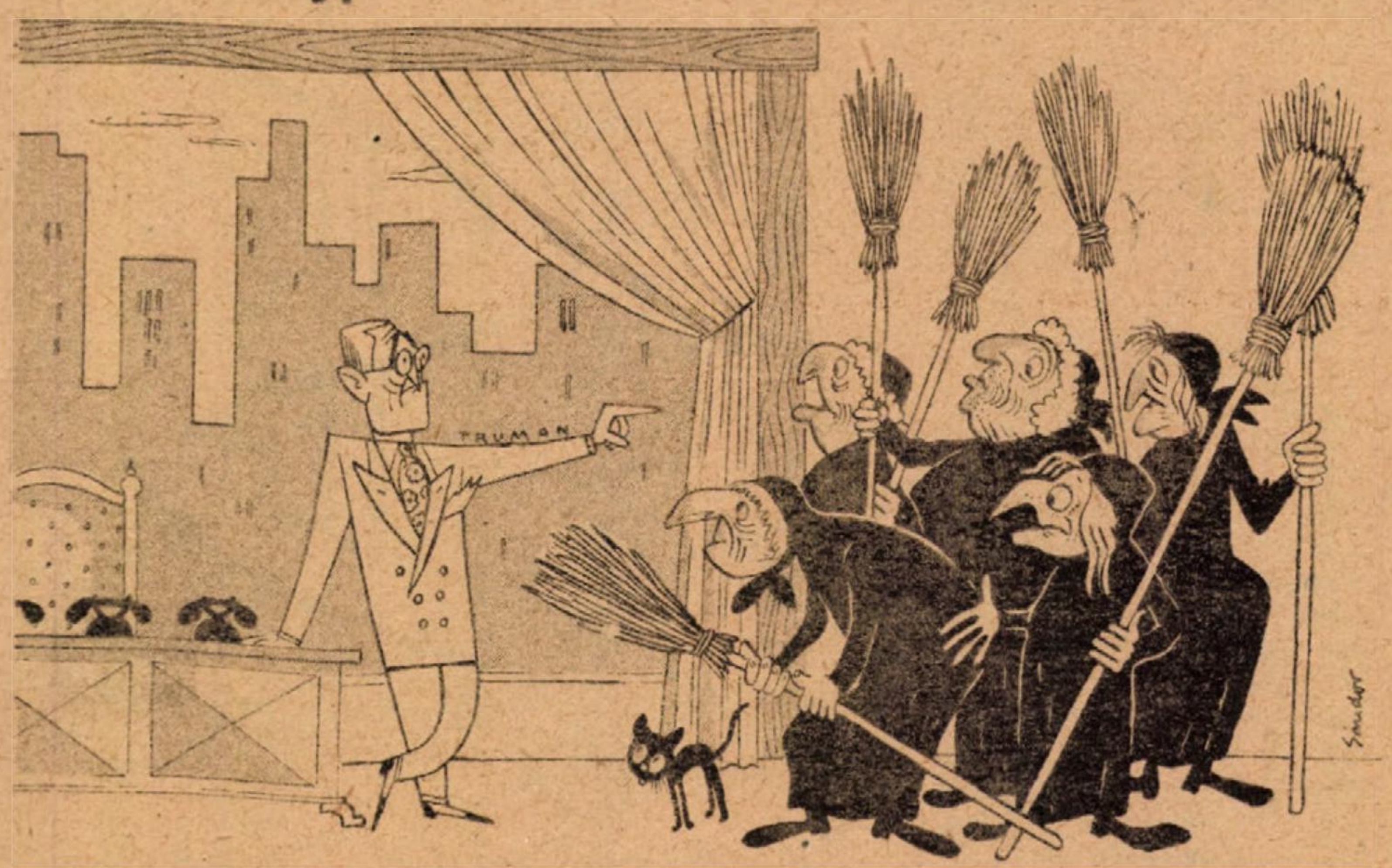
Amor: Halló, kolléga! Hozzon egy atombombát, nyíllal itt nem boldogulunk!

A vezér fohásza

— Hatalmas Buddha, tégy csodát, hogy tovább is kaphassam a dollárokat! A tiszta haszonból husz százalék részesedést ajánlok fel.

Boszorkányper New Yorkban a kommunisták ellen

— Azért kérettem önöket, hölgyeim, hogy mint szakértők, informáljanak engem a legcélravezetőbb középkori módszerekről.

Államilag felülvizsgálják az apaállatokat

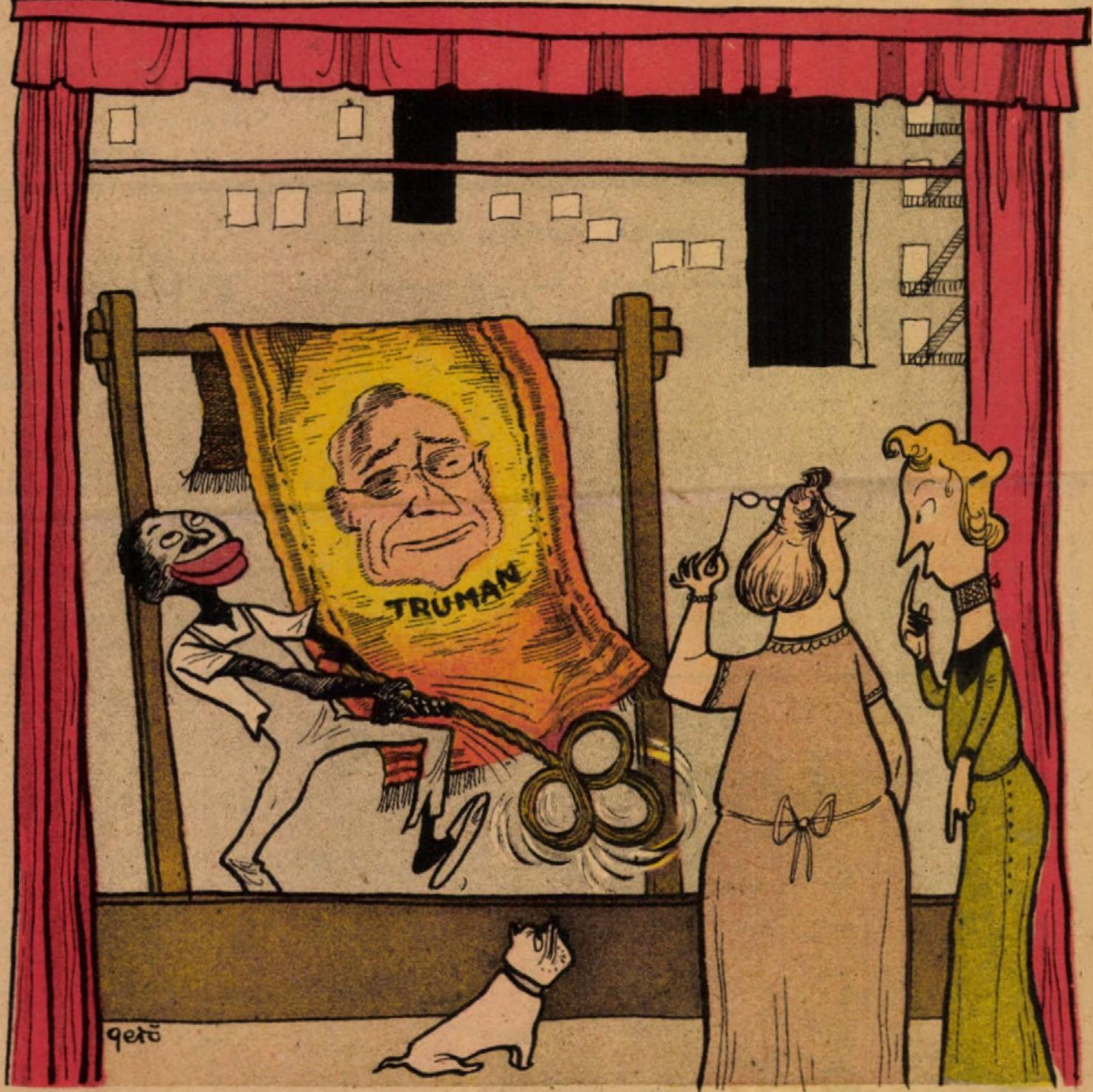
Riska: Hát ez kérem alkalmas!

A dolgozók önköltségi áron kapnak az államosított ipar termékeiből

— Híranyagot akarnak? Ezt írják meg uraim!

Udvari élet New-Yorkban

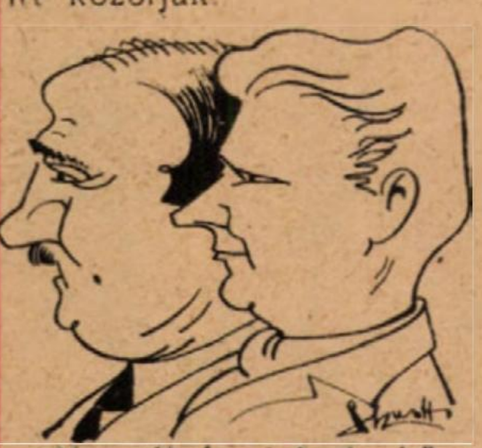
— Mondja asszonyom, miért van Truman a szőnyegbe beleszőve?
— Hogy a személyzet nagyobb kedvvel porolja.

Az álszent

Mozgókabarénk

az eddigieket is felülmuló sikerrel szerepelt az elmúlt pénteken a MOGÜRT-ben. Rajzolóművészünk nagy tetszés közepette rajzolta le Jágerszky Györgyöt, a vállalat forgalmi főnökét és üzemi titkárát, valamint Mózer Géza kultúrfelelőst, akiknek képét közkívánatra itt közöljük.

Mozgókabarénk legközelebbi előadását február 3-án, csütörtökön délután 3 órakor tartja a Pamuttextil-Művek dolgozói számára. Fellépnek: Peti Sándor és Pásztor János, a Nemzeti Színház tagjai, Major Ida, a Modern Színház művésze és Lantos Olivér, a népszerű dalénekes, valamint a Ludas Matyi humoristái és rajzolóművészei.

A nyugati vurstliban

— Hát lehet urak, folyvást, folyvást...

Ókinai mese a Kr. u. XX. századból

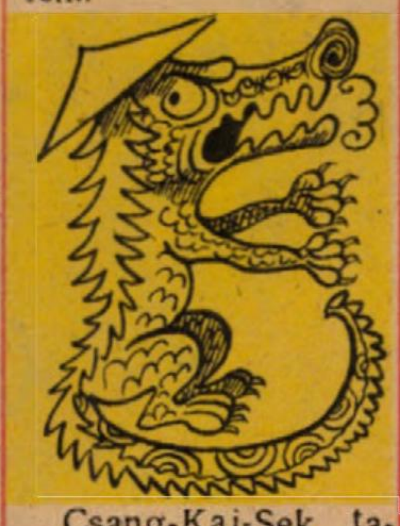
Élt Kínában egy minden hájjal megkent vén rablóvezér, akit a nép Csang-

Kaj-Sekként utált és aki olyan gazdag volt, mint hat kövér bankár a Nagy Tenger túlsó partján. A dicső rablóvezér félvén póruljárt ügyfelei bosszújától, ily kéréssel fordult a Nagy Tenger tulsó partján dicsőségesen fosztogató kartársához, Tru-Man-hoz:

— Ó rablók patrónusa, ó szakmám büszkesége, segítsd meg becstelen követődet, mert fényes-pofájú áldozataim immár igencsak szorongatnak. Ha megsegélsz a tisztes rablószakma kardélrevaló ellenségeivel vívott harcomban, mo-no-po-li-umot kapsz e kincsekben gazdag föld fosztogatására.

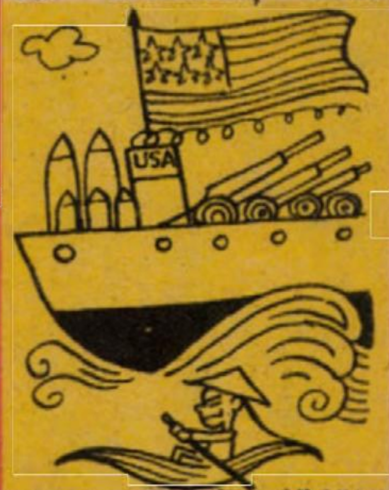
— O-Ké, — felelte dollárjait csörgetve a napnyugati főnök, kapsz tőlem fegyvert, amennyi beléd fér, mert én szívemen viselem Kína sorsát és meg akarom segíteni.

Csang-Kaj-Sek tapasztalt, bölcs gonosztevő volt, de nem értette, hogy mi köze a szállítandó fegyvereknek Kina megsegítéséhez. Mivel pedig a Kr. e. XXXIV. században élt egy dinasztiaalapító őse, aki szerint azért adott a sárkány két lábat minden rablónak, hogy a dolgok végére járjon, Csang-Kaj-Sek, a tudás vágyától sarkalva, felkereste Sen-kit, a dolgok tudós megmagyarázóját. A tudós így felelt:

— Tru-Man azt mondta neked, ó tiszteletreméltó gazfickó, hogy a fegyvereket Kína megsegítésére adja. Tru-Man igazat mondott neked.

Csang-Kaj-Sek nem értette a dolgot, mert a nyugati rablók vezére a Kr. u. XIX. század óta egyszer sem mondott eddig igazat. Nem ért rá azonban sokat töprengeni a magyarázat értelmén, mert

máris megkezdődött a fegyverek mérkőzése, Csang-Kaj-Sek felszerelte nagyszámú hordáit Tru-Man kitűnő fegyvereivel és büszkén várta a hatást, ami a Kr. e. XXXVI. századból való tibeti közmondás szerint soha nem is marad el. Az évszázados rablást immár megunt kinaiak elragadták hordáitól a kitűnő felszerelést és saját fegyvereivel verték romosra Csang-Kaj-Sek szépreményű banditáit.

Amidőn ily csodálatos módon beigazolták az események a nagy Sen-Ki véleményét, számos tisztelője fejezte ki csodálatát a dolgok tudós magyarázója előtt.

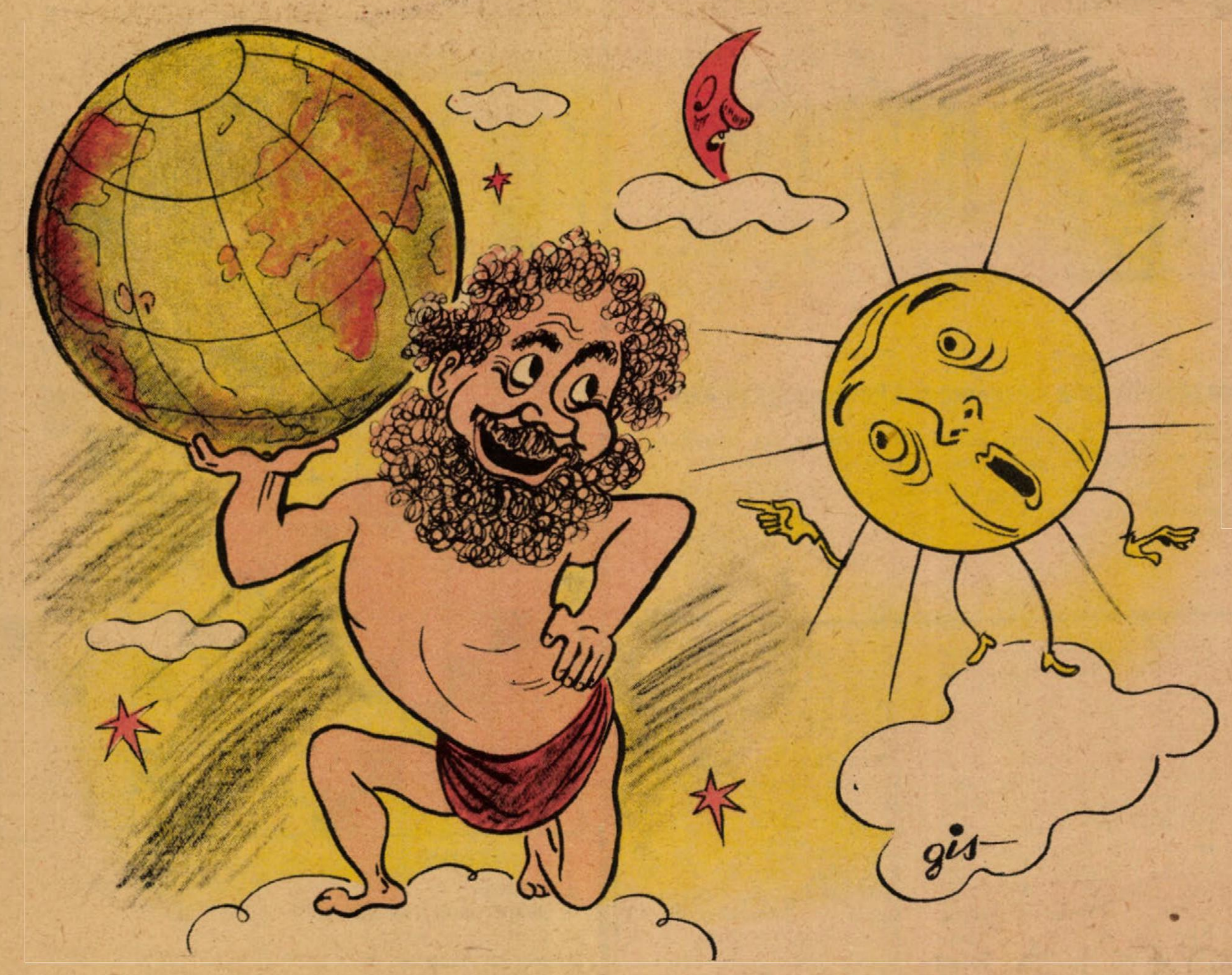
— Megszégyenít dícséretetek — mondotta a tudós férfiú. Nem illet elismerés azért, mert megjósoltam, hogy Tru-Man valóban Kínát segíti meg fegyvereivel. Hiszen már Kr. e. a LIVI. században megmondta egy in-

donéz yoghi, hogy a legnagyob hazug is mond életében egyszer igazat.

Csorna Béla

Fordulat a világürben

— No, Atlasz öcsém, te már csak félkézzel tartod a világot?
— Tudja, Nap bátyám, könnyebb lett, mióta Kina is felszabadult.

Az udvariassági verseny abszolut győztese

Buda egyik főutcáján a napokban összeütközött egy igen bizonytalanul biciklizö hölgy egy idősebb biciklista úrral. Szerencsére nem történt semmi bajuk, csak leültek az úttestre mindketten. A hibás kétségkívül a hölgyike volt, aki a rossz oldalon hajtott, de az úr elhárította a bocsánatkérését.

— Drága kisasszony — mondta —, én vagyok a hibás. Én ma reggel, mikor kitoltam az utcára a biciklimet, éppen láttam magát a házunk előtt elkarikázni. Ezután nem lett volna szabad hazulról elindulnom!

Szigorú kritikusunk

hosszas könyörgés után hajlandó volt elolvasni egyik fiatal drámaírónk új színdarabját. A színdarab végén az író nagyképűen odaírta, hogy: «a darabban szereplő személyek kizárólag elképzeltek és sem élő, sem halott személyekre nem hasonlítanak».

Pár nap mulva a szerző visszakapta a kéziratát. A fenti záradék után oda volt írva: «Éppen ez a baj!»

Slágerek alkonya

Májas Tivadar, a szövegíró, a tenyerébe hajtotta a fejét és feljajdult:

— Nem megy! Egyszerűen nem jut eszembe semmi!

Lopny Töhötöm, a komponista szánakozva nézte barátja vergődését.

— Liliomtiprás? — próbált segíteni.

— Hangulatos, de unalmas — legyintett Májas Tivadar. — Le van tarolva a témakör. Az emberek már betéve tudják, hogy akár Anikónak hívják a gyermeket és rózsás tünemény, akár Jucinak és tizenhatéves és szőke és a hatodik ába jár, egykutya az, akármi történik is közben, a végén úgyis az lesz a sorsa a szegény kis angyalkának, hogy jön egy buksi úr és elintézi. Ismeri már a világ a férfiak gonoszságát!

— Esetleg ha Irmának hívnák és tízéves volna... — próbálkozott bátortalanul Lopny Töhötöm.

— Már volt — mondta tompán Májas.

Egy darabig sötét hallgatás nehezedett rájuk. Akkor Lopnynak felcsillant a szeme.

— Házasságtörés, Tivikém — csapott végre az asztalra. — Az mindig jó.

— Jó, jó, nem mondom — dörmögött Májas. — Csak lejáratták már azt is. Az utóbbi időben férjes asszonyok már csak házasságot törni jártak a slágerekbe.

— Házasságtörő férj? — vetette fel Lopny.

— Kit izgat egy férj? — kérdezte keserűen Májas és erre nem lehetett mit mondani.

Csend borult a szobára, csak Májas agya működött, bár nem is volt neki.

— Nehéz szakma ez — mondta megértően Lopny.

— Hát nem is az az izékemence, ahová csak bedobálják a vacakokat és kijön a hogyishívják — mondta megvetően Májas. — És még megnehezítik avval, — kesergett Lopny — hogy mindenféle követelményeket támasztanak. Azt mondják, hogy ne legyen erkölcstelen, hogy ne legyen hülye. Nem akarják a fülledt slágereket, friss, tiszta levegőt akarnak meg...

— Hó! — üvöltött fel Májas. — Hó! Megvan! Ez az! Friss, tiszta levegőt akarnak és igazuk van! Elég volt a szalonok, meg a bárok fülledt légköréből, nyissuk ki az ablakokat, azok az idők már elmultak, új idők új dalai jönnek, azanyád! Friss levegőt, ki a szabadba!

És remegő kézzel, ihletett szívvel kezdte írni:

A Rózsadombon, a hóban,
Lettem veled jóban,
Te kis házmegbízott...

g. m.

A békegalamb problémája

— Vajjon beeresztenek-e, vagy lelőnek?...

Nincs véletlen!

Egy falusi plébános minduntalan megrótta azokat, akik a «véletlenül» szót használták. Történt például, hogy borért küldte béresét a szomszédos községbe, s panaszolta este a legény: majdnem elfolyt a bor, lyukas hordót vittek, de véletlenül észrevették, mielőtt...

— Nincs véletlen!, — vágott közbe a plébános. — Úgy mondd: a Gondviselés akaratából vettétek észre.

Másszor a háborúról beszélt a legény:

— Engem véletlenül elkerült a golyó, de...

— Nincs véletlen! A Gondviselés akaratából történt!...

A mult héten a plébános lehozatott egy zsák búzát a padlásról. Ott ácsorgott a lépcső alatt, hogy rögtön be is zárhassa a padlást, a legény megcsúszott, s az ötvenkilós zsák a plébános úr fejére esett.

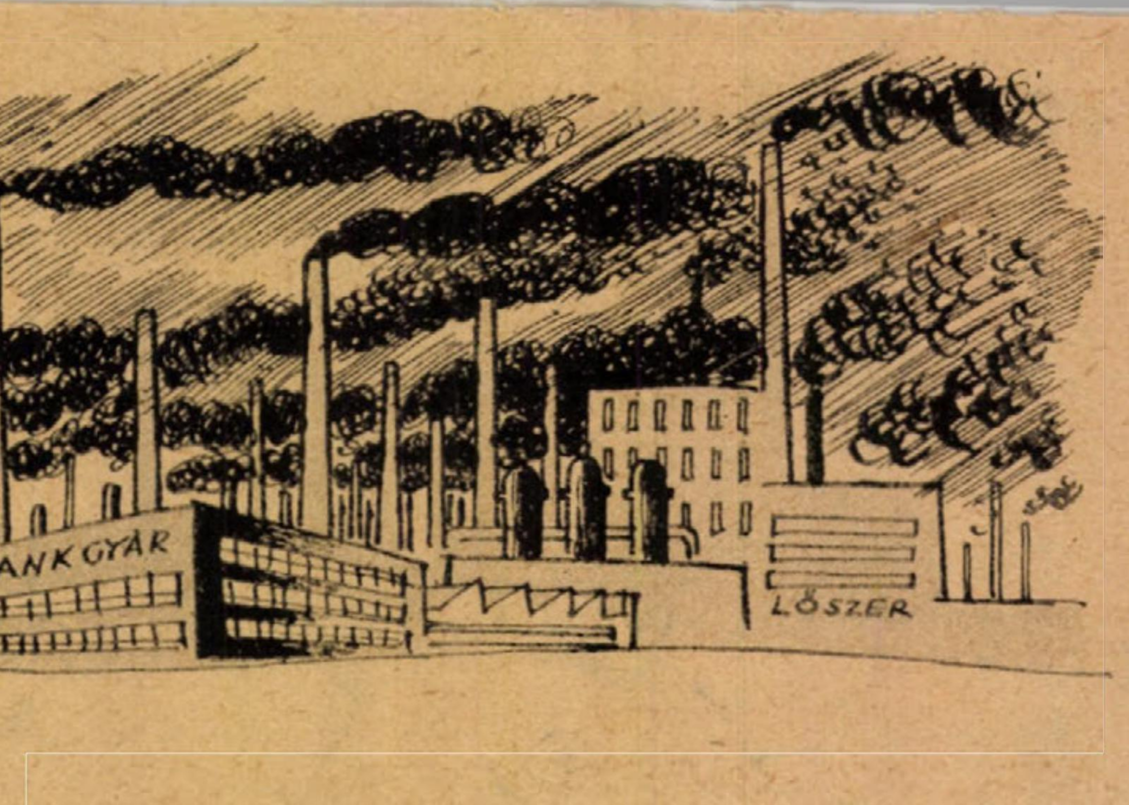
Amikor órák mulva magához tért, szemrehányón nyögdécselte:

— De hogyan is ejthetted a fejemre, fiam?

«Véletlenül megcsúsztam», akarta mondani a legény, de eszébe jutott a bölcs tanítás és így felelt:

— A Gondviselés akaratából történt!

Nem szerelik le a nyugatnémet hadianyaggyárakat

M a r i a n n e : Samu bácsi, hiszen maga azt mondta, hogy leszereljük a német hadiipart és most felszerelik.

U n c l e S a m : Ugyan hugom, csak nem fogunk összeveszni egy igekötőn.

Velem történt

„Nemrégiben egy édes, fiatal kutya került a házunkba, de bizony nem nagyon volt tisztában az illemmel és így mindig a szobában lévő szőnyegen végezte el a dolgát. Nővérem elhatározta, hogy illemre szoktatja a kutyánkat és a „botlások" után minden alkalommal odaverte a kutya orrát a szőnyeghez, azután meg kidobta az ablakon. Így ment ez heteken keresztül és mi mérgesen tapasztaltuk, hogy a kutyus csak nem tanul illemet. Történt pedig egyik nap, hogy a szobába lépve éppen „megleptük" a kis hamist. A kutya nyugodtan elvégezte a dolgát a szőnyegen, azután odaverte az orrát és kiugrott az ablakon. Végre megtanulta tehát, hogy mi az illem!"

Csiby László,
Bpest, Vig-u. 28.

«Nagyon régen történt, hogy nagyapám, aki az első világháború előtt 8 évig katonáskodott, a kertünkben levő padon pipázgatott. Én, mint afféle kíváncsi kamasz, megkérdeztem tőle:

— Mondja csak, nagyapó, hosszú katonáskodása alatt látta-e kend a királyt?

Az öreg kivette a szájából a pipát, nagyon elgondolkozott, azután így szólt:

— Hát tudod, fiam, arra a pillanatra, hogy a királyt megláthassam, én is mindig vágyódtam... Míg végre hosszú idő múlva, egyszer a boszniai nagygyakorlaton sok tiszt uraktól körülvéve sikerült megpillantanom... De — tette hozzá nagyapám szomorúan — akkor se ő volt az!»

Hárságyi József
Hosszúhetény
(Baranya m.)

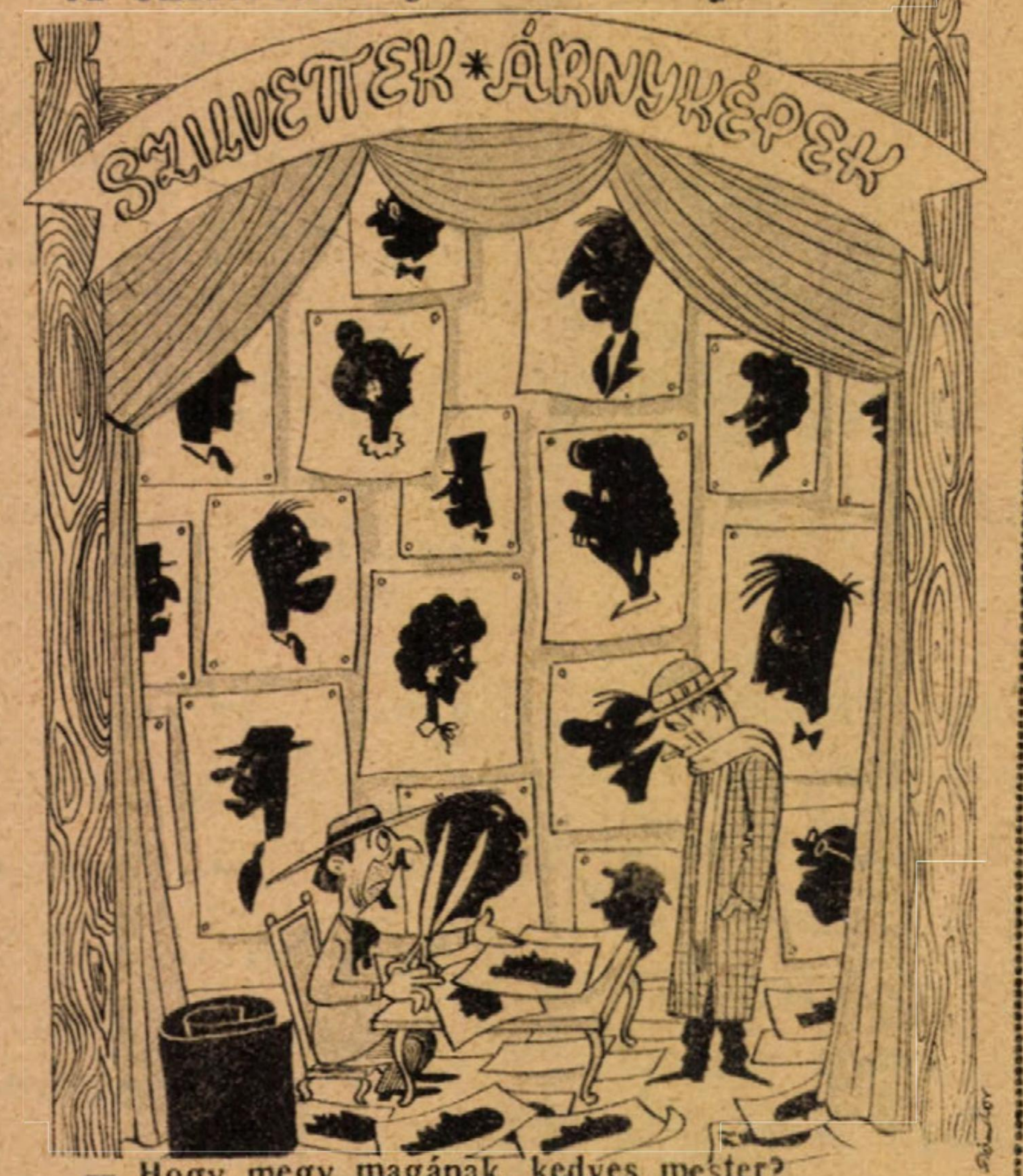
Vincze I. Fülöpháza, Illyés F.-né Székesfehérvár, Kun I. Ercsi, dr. Sándor I.-né Bpest, IV., Horváth J. Pécs, Szöcs B. Győr, Fazekas I. Bpest, XII., Kertész A. Miskolc, Varga I. Bpest, Pásztor J. Ráckeve, Tóth Z. Győrtelek, Dakó L. Debrecen, Koncsek J. Csokvaomány, Sebők A. Kiskunmajsa, Varga A. Szeged, Fehér I. J.-né Bpest, Nádas J. Bpest, VI., Szabó G. Hajduhadház, Zsigri I. Ujszász, Breuer I. Bpest, Kövi E. Bpest, X., Nagy P. Kispest, Boncz A. Várpalota, Cserny F. Bpest, VII., Aszódi I. Torbágy, Moskovitz S. Bpest, VIII., Katona J. Báránd, Smith T. Kiszombor, Szente J., Némethy F. Kaposvár, Vékony P. Vác-Deákvár, Szabó M. Drávakeresztur, Grosz A. Bpest, Kiss J.-né Bpest, XIV., Reményi F. Mátraszőlős, Monostori P. Rákospalota, Nagy A. Szatmárnémeti, Szabó I.-né Enying, özv. Kolozsvár F.-né Kutvölgy, Tóth A. Jászkarajenő, Kassier K. Bpest, VII., Bársony L. Seregélyes, Sojnóczki M. Csanádpalota, Gondi M. Bpest, V., Peszeki I. Füle, Glöckner L. Szeged, Koncz S. Rákosszentmihály, Fábián B. Gödöllő, Bártfai G.-né Esztergom, Kocsis F. Pécs, Tóth I. Békés, Kruppa L. Hodoscsépány, Takács I. S. Prügy, Doma K.-né Bpest, VI., Varga E. Bpest, X., Hajdu T. Sátoraljaújhely, Nagy M. Kétegyháza, Göndöcs M. Nagykanizsa, Quintz J. Csolnok, Ifj. Tóth K. Báránd, Némedi S. Dumbrovita, Tőrő F.-né Pécs, Balogh S. Kunágota, Karap Zs. Pestszenterzsébet, Fried Gy. Bpest, V., Jankovics J. Nagydorog, Vlcskó J.-né Orosháza, Czompoly J.-né Nagyrozvágy, Acs J. Balatonmagyaród, Holló I. Sztistván, ifj. Birinyi A. Debrecen, Varsányi L.-né Sopron, Varga J. Várbalog, Szücs J. Mosonszentjános, Kiss Gy.-né Szeged, Gyurits T.-né Szolnok, Szűcs L. Dévaványa, Laczkó Z. Almáskamarás, Elmont B. Rákospalota, Szabó M. Kerekegyháza, Csenki L. Szeged, Maitz J. Kőszeg, Ocska L. Debrecen, Tóth I. Budapest, XII., Novák J.-né Olaszfa, Luria L. Siófok, Kolos L. Bpest, VII., Porteleki P. Terpes, Gerencsér J. Bpest, Ledniczky L. Gönc, Schwimmer F. Miskolc, P. István Szeged, Ersing J. Siófok, V. Erzsike Cegléd, Danis J. Makó, Sátor G.-né Pestszenterzsébet, Kelemen M. Nógrádszakál, Rigó S.-né Kóny, B. Pál Zs. Pereces, özv. Szabó L.-né Békéscsaba, Bányai F. Berettyóújfalu, dr. Székely J. Bpest, V., Tomasovszky A.-né Nagyhalász, Forgách A. Bpest, Szabó S.-né Magyarbánhegyes, Székely F.-né Nagyhalász, Rácz I. Fegyvernek, Molnár M. Nemescsó, Törő F. Pécs, Berecz L. Ujfehértó, id. Guburnai L. Tárnok, özv. dr. Schwartz F.-né Vésztő, Tóth B. Nagyszénás, Papp T. Gádoros.

Megalakult a Kölcsönös Gazdasági Segitség Tanácsa

Truman: A teremburáját! Ez már megint egy új módszerrel fogott ki rajtam.

A sziluettvágó művész panasza

— Hogy megy magának, kedves mester?

— Köszönöm, rosszul. Nagy a konkurrencia.

— Hogy-hogy?

— Mióta a tagrevizió van, az én működésem nélkül is rengeteg Pesten a helyesen kivágott figura...

Most vegyen

példát rólam. De Gaullenak, Francónak árengedmény!

CSANG-KAI-SEK.

Micsoda hét!

Hazánk kitűnő költője váratlanul állást kapott az egyik hetilap szerkesztőségében. Eleinte úgy örült az elfoglaltságának, mint egy gyerek, de aztán rájött, hogy mint alkalmazott, nem csinálhatja azt, amit akar. Egyetlen vigasza a szombat és vasárnap volt, melynek eljöttét olthatatlan szomjúsággal várta.

Nemrégiben találkoztunk vele a villamoson.

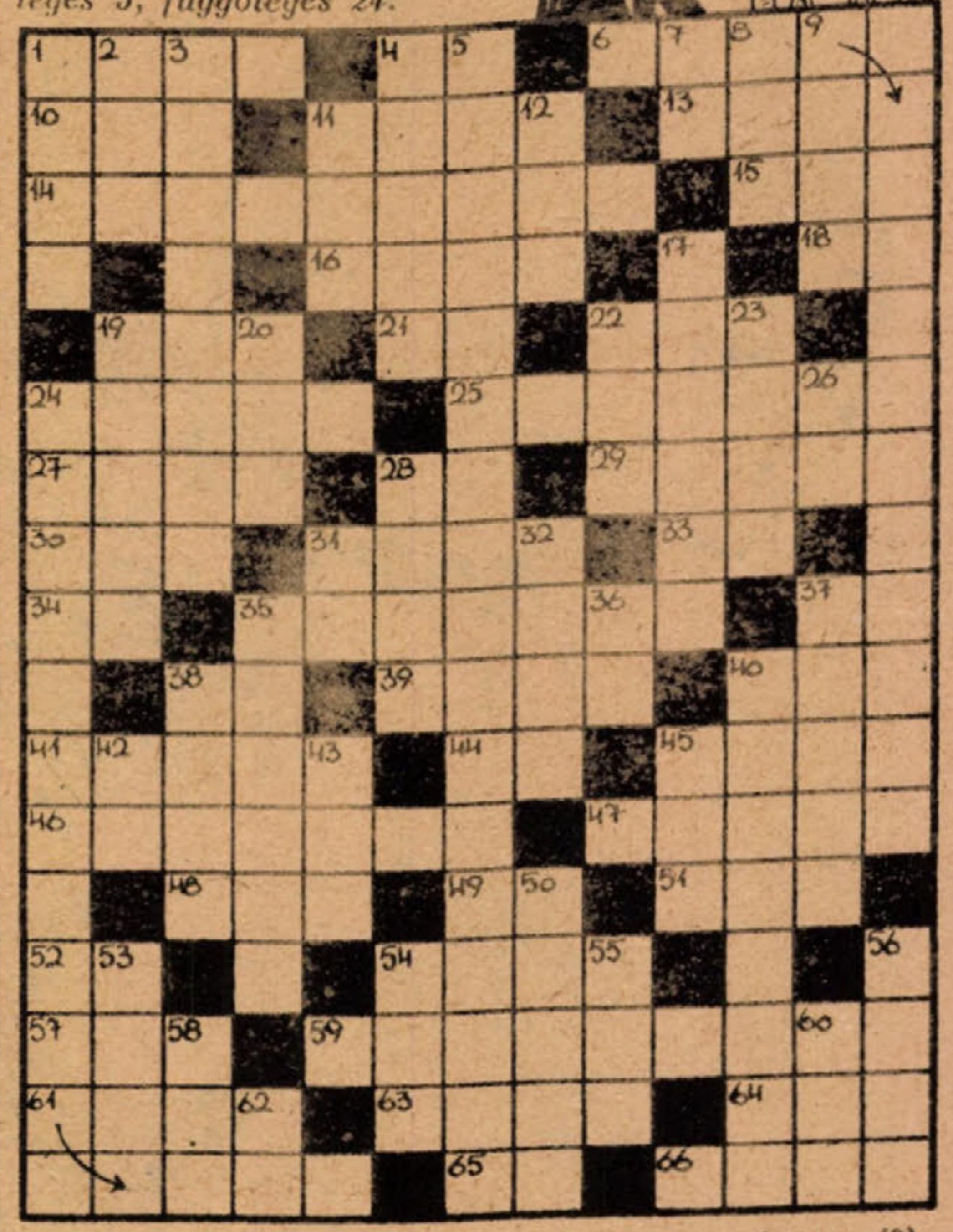
— Istenkém — szomorkodott. — Milyen nap van ma?

— Kedd.

— Hajjaj!... — sóhajtott fel költőnk. — Múlt héten ilyenkor már szerda volt!

— Mondd kérlek, ez az ing, ami rajtad van, fehér vagy szürke?

— Vízszintes 6, függőleges 5, függőleges 24.

VIZSZINTES:

1. Hitvány ló
4. Annyi mint, röviditve
10. Cselekvést jelentő szó
11. Görög hadisten
13. Szőlőtámasz
14. Jeanette MacDonald és Nelson Eddy filmje volt
15. Hím juh
16. Hannibal ... portas
18. K. H.
19. Régi ürmérték
21. Y. H.
22. Angol világos ser
24. Két dolog egymáshoz való viszonya
25. Chicagói „társadalmi osztály"
27. Kérdőszó, „mire" párja
28. Erős, mássalhangzói
29. Férfias tulajdonság
30. Vidéki „vízvezeték"
31. Jókainé leányneve
33. A fa része
34. Csont. latinul
35. Tele van
37. Engem, angolul
38. Fleta híres dala
39. Marosmenti város
40. Lóbetegség
41. Hímzéshez szükséges
44. „Cca" — magyarul
45. Papír-gyártmány
46. Azonos fajtájú
47. Kincs a bányákban
48. A. O. K.
49. Római hatos
51. Helyretesz
52. E e e e e
54. Tekercs
57. Évszak
59. Európai ország
61. Rágcsálóállatka
63. Tanonc
64. Bőven termel
65. Angol elüljáró
66. Szó a könyv címlapjáról

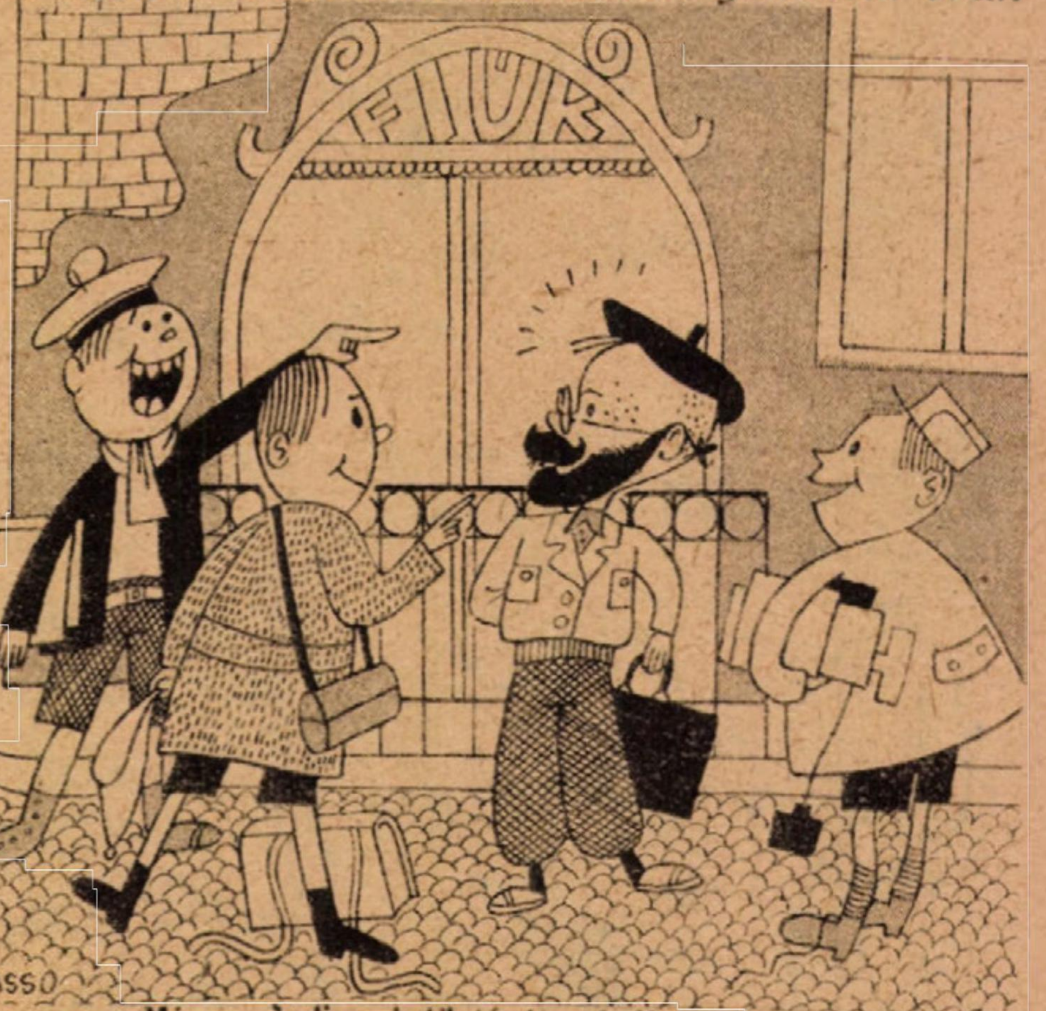
FÜGGÖLEGES:

1. Leány, angolul
2. ... sum via, veritas, et vita
3. Budapest kedvence (?)
4. Költőnagyságunk
7. Igevégződés
8. Házikó
9. Az út szélén vonul
11. Mutatószó
12. Német megszólítás
17. Hiba a szövegben
19. Az arianizmus alapítója
20. Angol számnév
22. Üdvözlégy. Caesar!
23. Nem kell több
26. Hamis
28. Az Örök Város
31. Király, olaszul
32. Barnabőrű nép
35. Sránkozik
36. Kedvben van
37. Gyermek-történetek
38. Szülő
40. Szélhámos-jellem
42. Bogyóban van
43. A hajó veszedelme
45. Van bátorsága
50. Virág-tulajdonság
53. Búzaköteg
54. Király, franciául
55. ... Palmas (Gran-Canaria)
56. Bányaközség
58. Textilnövény
60. Jelez
62. Tanu, mássalhangzói

Legutóbbi rejtvényünk megfejtése:

DEHOSS T SED
ÉÓ OKOZ UJULÓ
SZAMOSUJVÁR G
MISERERE ROOM
ÉS R HEGYALJA
G HOVAMEGY TT
HR SILÉC JE I
OÓK GUN EÓLOK
SZIGONY SZV A
SSSS KEVESEN
ZABBEMLÉKEZÉS
FÉ LEŐL FE K
HA VÉGZET TYŐ
A LE IM NI V
JÓEREDMÉNY ME
Ó VÉGRENDELET
KISANGYAL. ZI

A szülők résztvehetnek bármely iskolai órán

— Mi az, Lali, mi történt veled?

— — Szülőnek álcáztam magam, hogy ne kelljen ma felelnem!

A kizsákmányoló tőke metamorfózisa

1945 1946 1947 1948 1949
a népi demokráciák országaiban.

Nagyfontosságú reakciós határozat

Rendezik a rémhírterjesztő-normát!

Hétfőn délelőtt a belvárosi „Baby" espresso egyik intim sarkában szokatlan izgalom uralkodott. A MSASzTy (Munkakerülők, Siberek, Árdrágítók és Szállodai Tyúkok) szakszervezetének vezetősége tartotta rendkívüli közgyűlését.

— Növelnünk kell termelékenységünket nekünk is — jelentette be Kunágothay Gedeon ny. altábornagy és feketéjét felháborodva megkavarta. — Amíg a kommunisták hidakat, vasutakat, kórházakat és gyermekotthonokat építenek, mi ebben az iramban teljesen lemaradunk ellazuló normáinkkal.

— Úgy van... úgy van... — zúgtak lelkesen.

Nagynehezen elcsitultak a kedélyek és többórás tárgyalás után kidolgozták programjukat a hároméves terv utolsó évére. Az új rémhírterjesztőnormák a következők:

Fővárosi vonalon: 1. Tavasszal naponta 20-szor nyári aszály, nyáron naponta 14-szer őszi éhezés, míg ősszel napi 33-szor téli megfagyás híresztelése. 2. Villamoson napi 5 óra eltöltése, térden feltűnően kihajtott ujságcikk valami demokratikus intézmény megnyitásáról és óránként 3221 gúnyos fejcsóválás. 3. Napi 65 suttogás, hogy a népszámlálás azért volt, mert a 2—8 év közötti leány gyermekeket búvárhajókürtösöknek képezik ki a Szovjetunióban.

Mezőgazdasági vonalon: 1. A parasztokat óránként kétszer figyelmeztetni, hogy az újgazdákat rövidesen felakasztják. 2. Naponta 88-szor és különös hangsúllyal kijelenteni: „Amit én tudok, azt kendtek még csak nem is álmodják..." 3. Óránkint 5-ször: „Bécsben 60 amerikai tankhadosztály várja, hogy elindulhasson Mindszentyt kiszabadítani."

Mint értesültünk, az új normáikat legkiválóbban teljesítők díszoklevelet nyernek, valamint egy szépen fényezett kézibilincset a politikai rendőrségtől.

Ordas Nándor.

A 7 legigazabb vicce

— Olvasta? Franco az államvalláson kívül más vallást nem ismer el.
— És mi ott az államvallás?
— A fasizmus.

Közvéleménykutatás

— Kényelmesen ül uraságod az autóbuszon?
— Dehogy. Szük, keskeny és alacsony az ülés.
— Akkor tessék átadni a hölgynek.

Hirohitó japán istencsászár levele

Mac Arthur tábornokhoz

Lábaimnál heverő kegyelmes gazdám!

Örömmel tudatom, hogy a választásokon, miként azt előre megbeszéltük, korlátlanul, minden gátlástól és befolyásolástól mentesen nyilatkozott meg Truman urunk akarata. Mert hiába szegezték nekik az ágyúkat és a gépfegyvereket, a sogunok és szamurájok dicső ivadékai mégis megijedtek.

Egyes helyeken azonban minden óvatosságunk dacára a japán nép is belefolyt a választásokba, aminek eredményeképpen a kommunisták megnyolcszorozták mandátumaik számát. Emiatt azonban ne izgassa fel magát Truman urunk, akármit csinál ez a pármillió arcátlan sárga, Japán mégiscsak a fehéremberek országa marad, ahogy a költő mondja, legszebb szín a zöld, Japán amerikai föld!

Erről jut eszembe, mikor alakítjuk meg a Ku Klux Klan japán leányvállalatát? Ezek a szinesek már nagyon elszemtelenedtek, a multkor is fényes nappal ránézett egy japán fiatalember egy japán nőre, igaz, hogy derék amerikai katonáink jól meglincselték az ebadta sárgáját.

Banzáj!

HIROHITO
császár és isten.

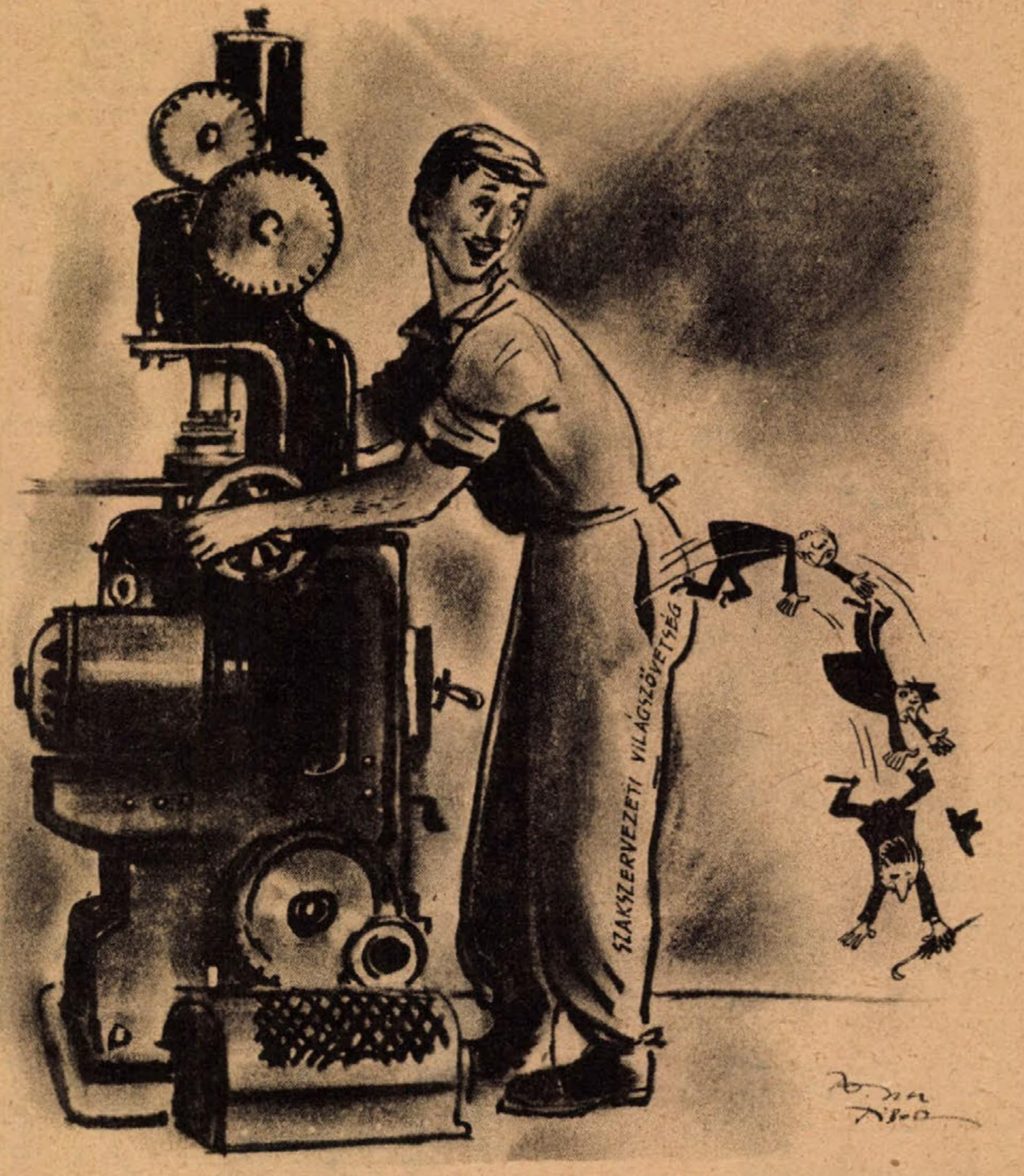
U. i. Kérem átadni isteni kézcsókomat Truman úrnak, az atyaistennek.

Ady halálának évfordulóján

„Tobzódtatok, tobzódtatok,
Éppen elég volt ezer évig."

Ketté akarták szakitani a Szakszervezeti Világszövetséget azzal, hogy kiléptek belőle az amerikai, angol és holland szakszervezetek

Igy szakadt ketté a Világszövetség.

SEGITS MAGADON...

— Bele kell törödnünk eminenciás urunk sorsába. Az Isten rendelése ez!
Jó, jó, de azért a fémtokot nem ártott volna jobban eldugni.

Példázat

arról, hogy miért szeretik a kapitalisták a Blum-féle „szocialistákat".

Két ember megismerkedik a vonaton. A nőkre terelődik a szó.

— Én csak azokat a nőket szeretem, akik isznak — mondja az egyik.

— Érdekes! — csodálkozik a másik.

— Tovább megyek: a legjobban azokat a nőket szeretem, akik literszámra isszák a töményszeszeket!

— Fantasztikus!

— Még tovább megyek: azokat a nőket szeretem, akik fütyülnek az erkölcsre, akiknek mindegy, hogy ki csókolja meg őket.

— Dehát hogyan lehetséges ez?

— Úgy, hogy éjjelilokáltulajdonos vagyok.

Churchill és Bevin

— Miért nevetett Bevin, amikor Churchill azt mondta rá az angol parlamentben, hogy elképesztően ügyetlen?

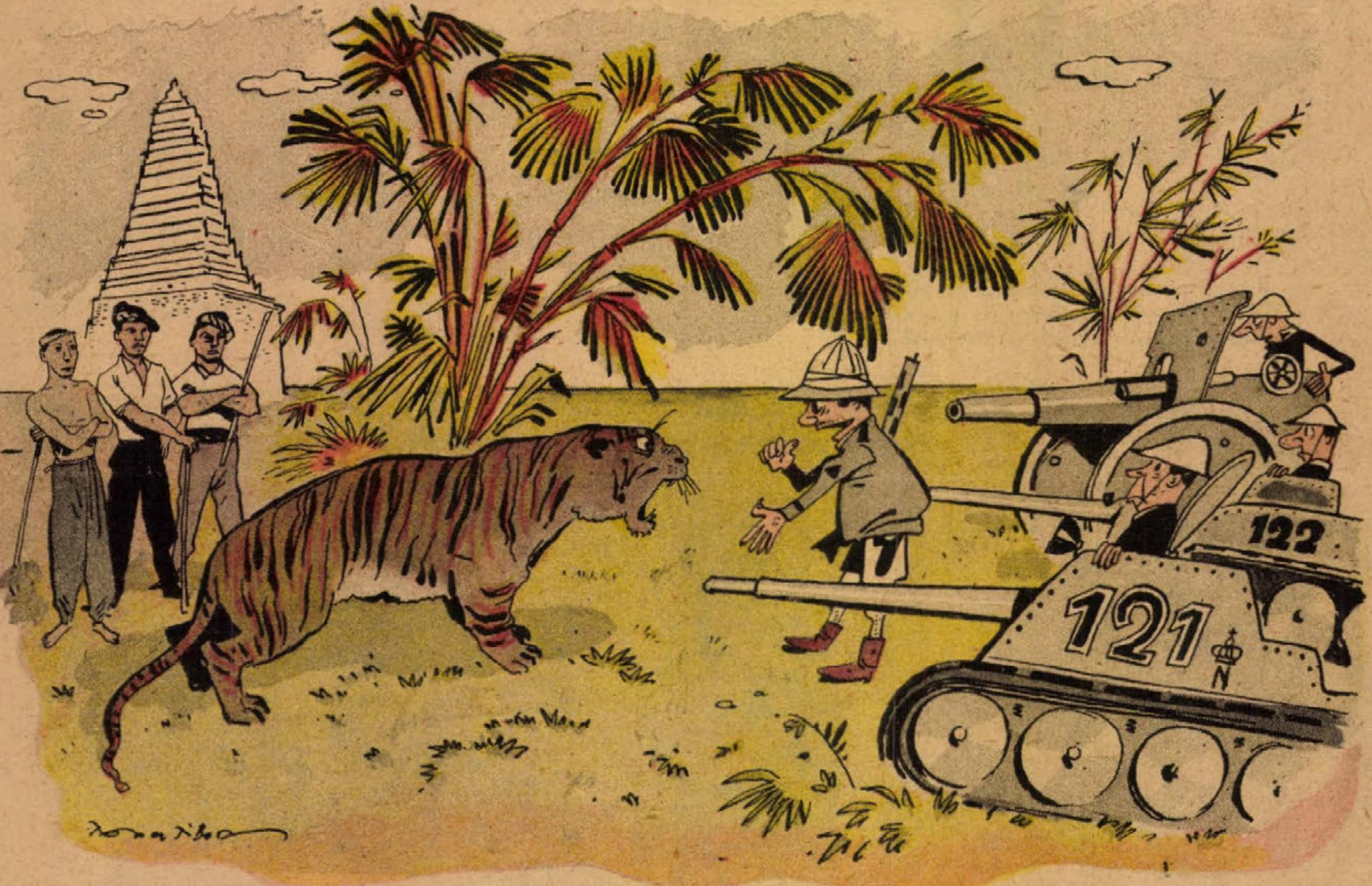
— Biztosan azon nevetett, hogy akármit mond Churchill, az ingyen szivarokat mégiscsak ő kapta...

Sorra alakulnak a termelőszövetkezetek

A kulákok: Ezek önként alakitották a szövetkezetet, jól csinálják a dolgukat és boldogulnak. Most már csak azt kéne elhitetni velük, hogy bekényszerítették őket a szövetkezetbe, hogy rosszul csinálják a dolgukat és hogy nem boldogulnak.

A civilizáció nevében

— Menjen arrébb Tigris úr, igy nem tudunk lőni az indonézekre.

Telhetetlen TISZTA LÉLEK

A pap felkereste zárkájában a halálraítélt gonosztevőt, meggyóntatta, aztán így szólt hozzá:

— Most már nyugodj meg, fiam. Töredelmesen megbántad bűneidet, lelked megtisztult, tehát nincs mitől félned..., sőt inkább örvendezhetsz: holnap már az örök üdvösségben lesz részed e földi siralomvölgye helyett... S kívánhatsz-e vajjon ennél többet?

— Egyet még kívánnék...

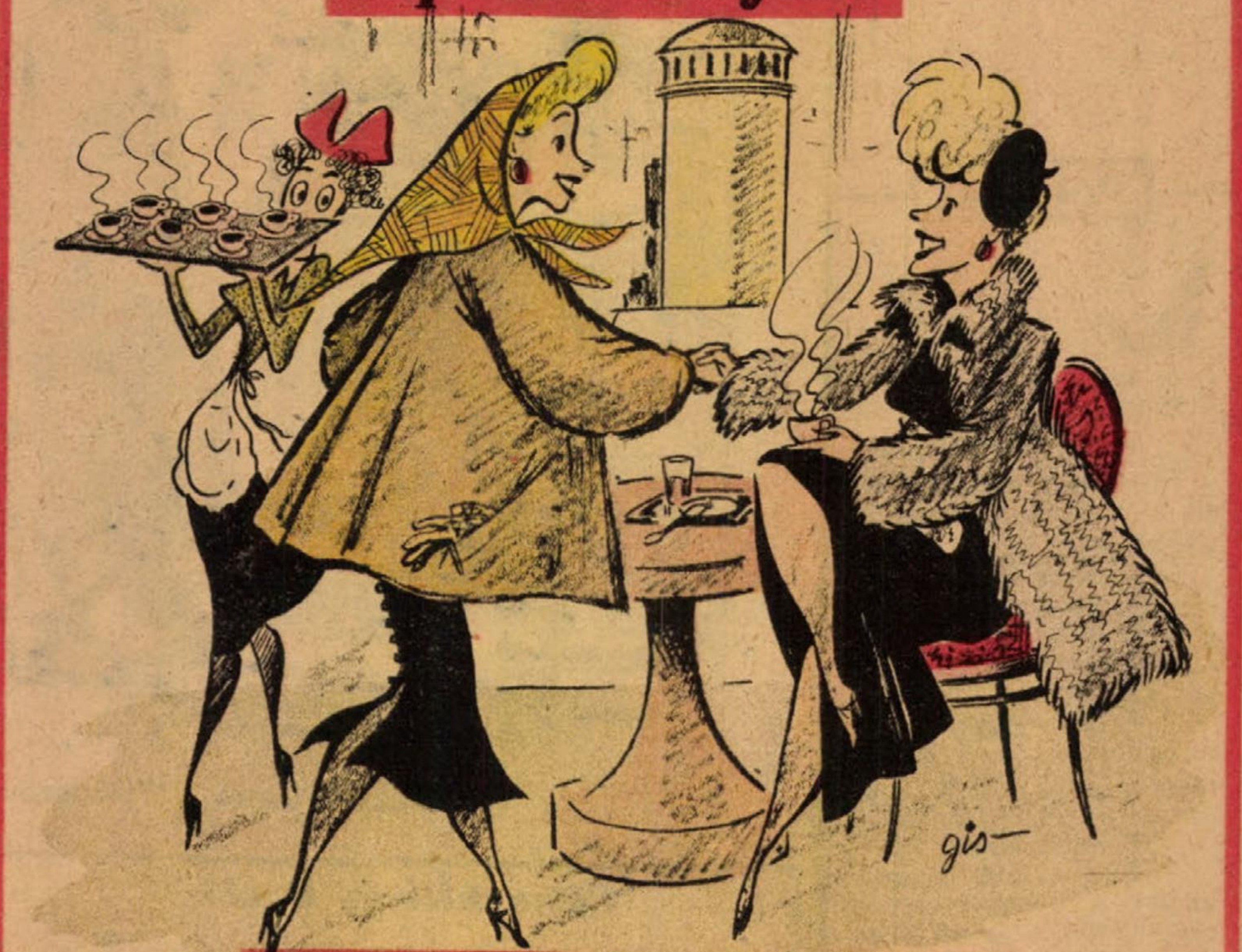
— Mi volna az, fiam?

— Cseréljünk ruhát.

Nagyothallók, figyelem!

Akik Truman legutóbbi beszéde alkalmával nagyot hallottak, nyugodjanak meg, mert fognak Trumantól kisebbet is hallani.

Espresso-terefere

— Szervusz drágám, mit csinál a kisfiad?
— Pompásan fejlődik, már egyedül fut.
— És mit csinál a férjed?
— Ő mással fut.

Gergely Miklós:

A tárgy tiltakozik

Tegnap késő délutánig bent ültem a szerkesztőségben. Tenyerembe hajtott fejjel gondolkoztam egy poénon, amikor kopogtak.

— Tessék — mondtam szórakozottan.

Magas, jólöltözött férfi lépett be, szemén aranykeretes pápaszem csillogott.

— Nem ismer meg, szerkesztő úr? — kérdezte szerényen mosolyogva.

— Nagyon ismerős az arca — feleltem. — Valahol már találkoztunk, de nem jut eszembe...

— Harry S. Truman — mosolygott a látogató.

— Tessék? — hökkentem meg.

— Erre jártam a Honvéd-utcában — magyarázta meg. — Gondoltam felnézek, úgyis régen akartam szerkesztő úrral beszélni. Minden harag nélkül, szerkesztő úr, maguk egészen ferdén állítanak be engem az olvasóközönség előtt.

— Ön nem imperialista? — kérdeztem csodálkozva.

— Nem arról van szó! — legyintett türelmetlenül. — De önök engem a lapjukban, amelyet különben igen nagyrabecsülök, hiszen példányonkénti vásárlója vagyok, úgy állítanak be, mint egy jóhumorú embert. A lapjukban állandóan szellemes dolgokat mondok, a legjobb poénokat mindig én csattantom el és ezzel valósággal tönkreteszik az életemet.

— Talán nem olyan sötét a helyzet — mondtam vígasztalóan.

Szivart vett elő, leharapta a végét, rágyujtott.

— Dehogynem kérem, dehogynem — legyintett keserűen. — Egy nyugodt percem sincs. A környezetem azt hiszi, hogy én vagyok a legjobb pofa a világon. Ha belépek egy társaságba, rögtön felcsillannak a szemek. „A, itt a Truman, legalább lesz egy kis hangulat!” Aztán jön a háziasszony: „Mondjon már valami jó marhaságot, Truman úr, az emberek unatkoznak!“ Aztán összesúgnak a hátam mögött: „Azannya Truman, ha ez elkezd viccelni, megpukkadunk a röhögéstől. Olvasta, milyen klassz bemondása volt a mult héten a Ludasban, a harmadik oldalon?” És így tovább. A szomorú a dologban pedig az, hogy köztünk maradjon a dolog, szerkesztő úr, nekem egyáltalán nincs humorom. Közismert savanyú ember vagyok. De az még semmi, hogy én nem tudok vicceket kitalálni; meg se értem a vicceket. Lássa be szerkesztő úr, hogy ez így nem mehet tovább.

Nagy, kockás zsebkendőt vett elő a mellényzsebéből és letörölte a könnyeit. Tehetetlenül néztem körül.

Megkönnyebbülten lélegzettem fel, amikor belépett az altiszt, de megkönnyebbülésem nem tartott sokáig.

— Csang Kai Sek, De Gaulle, Bevin, Blum és Acheson urak — jelentette az altiszt.

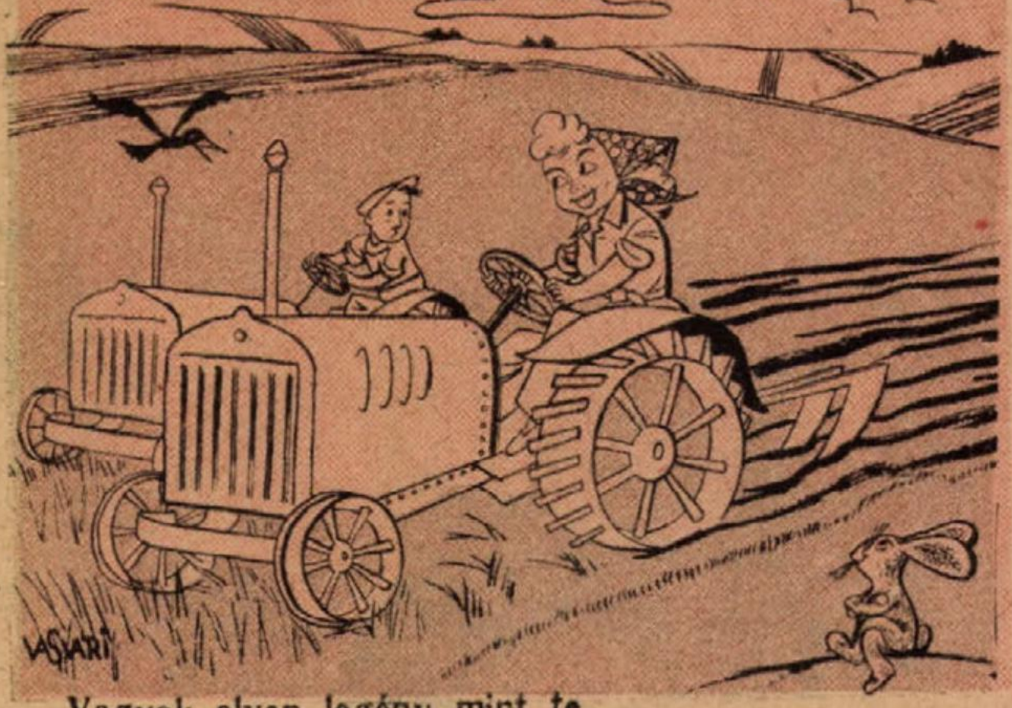

— Na lássa — nézett rám Truman. — Biztosan ezek is tiltakozni jöttek.

Döntöttem. Felrántottam az ablakot és a mélységbe vetettem magamat, szörnyet haltam és erre felébredtem.

Még öt perccel ébredés után is azon röhögtem, hogyan csudálkozhattak Csangkaisekék, amikor egyedül Trumant találták a Ludas Matyi szerkesztőségében.

Traktoroslányok versenyben

Vagyok olyan legény mint te,
Vezetek úgy traktort, mint te...

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Sarokba állítjuk

Kingsbury Smith urat, az International News Service vezérigazgatóját, aki egy súlyos békenyilatkozatot vett át Sztálintól, holott van a Trumannak anélkül is elég baja.

